

რომი ამყარებს ხილვას — რიცხვი ათი

უკანასკნელი დაპირისპირება: იოელის წიგნი, ნიუ-იორკის დაცემა და რომის სიმბოლო ადვენტიტურ ისტორიაში

Jeff Pippenger

2024-08-26

საბოლოო საკითხი, რომლის შეკრებაც მსურს ადვენტიტურ ისტორიაში რომის სიმბოლოს შესახებ არსებულ სხვა ისტორიულ არგუმენტებთან ერთად, არის იოელის წიგნი. ეს დავა 2001 წლის 11 სექტემბრის შემდეგ მოხდა, და იმ პერიოდის გარემოებათა გაუთვალისწინებლად რამდენიმე დახვეწილი ნიუანსი სრულიად შესაძლებელია გამოგვრჩეს. ამ გარემოებათა კონტექსტში მოსათავსებლად საჭიროა მილერიტული ისტორიის განხილვა. 1840 წლის 11 აგვისტოს აღსრულდა გამოცხადების მეცხრე თავის მეთხუთმეტე მუხლის დროითი წინასწარმეტყველება.

და ოთხი ანგელოზი განთავისუფლდნენ, რომელნიც გამზადებულნი იყვნენ საათისთვის, და დღისთვის, და თვისთვის, და წლისთვის, რათა მოეკლათ ადამიანთა მესამედი. გამოცხადება 9:15.

მუხლი განსაზღვრავს, რომ „საათი, და დღე, და თვე, და წელი“ შეესაბამება სამას ოთხმოცდათერთმეტ წელსა და თხუთმეტ დღეს. ოთხი ანგელოზი აღნიშნავდა იმ პერიოდს, როდესაც ისლამმა ძალაუფლება მოიპოვა და რომის წინააღმდეგ საომარი მოქმედებები დაიწყო, დაწყებული 1449 წლის 27 ივლისს. საწყისი წერტილი განისაზღვრა სხვა დროითი წინასწარმეტყველების — ას ორმოცდაათი წლის — დასასრულის წერტილის გამოყენებით. ას ორმოცდაათი წლის პირველი დროითი წინასწარმეტყველება წარმოდგენილი იყო პირველი ვაების ისტორიაში, რომელიც ასევე არის გამოცხადების მეცხრე თავის მეხუთე საყვირი. როდესაც ას ორმოცდაათი წლის წინასწარმეტყველება 1449 წლის 27 ივლისს დასრულდა, დაიწყო დროითი წინასწარმეტყველება, რომელსაც ახლა განვიხილავთ, და სამას ოთხმოცდათერთმეტი წლისა და თხუთმეტი დღის შემდეგ ეს წინასწარმეტყველება 1840 წლის 11 აგვისტოს დასრულდა.

უილიამ მილერს გამოცხადების მეცხრე თავის ძალები ისლამის წარმომადგენლად ესმოდა, და 1840 წლის 11 აგვისტომდე ერთმა მილერიტმა, იოსია ლიჩმა, წინასწარმეტყველებაზე დაფუძნებული წინასწარმეტყველება წარმოადგინა, რომლის მიხედვითაც 1840 წელს ოსმალთა უზენაესობა შეწყდებოდა. 1840 წლის 11 აგვისტომდე ათი დღით ადრე ლიჩმა თავისი წინასწარმეტყველება უფრო ზუსტად დააკონკრეტა და განაახლა, რათა ეჩვენებინა არა მხოლოდ ის წელი, როცა წინასწარმეტყველება აღსრულდებოდა, არამედ თვითონ წელიც, დღეც და თვემაც. და უაიტი აღნიშნავს, რა გავლენა მოახდინა ლიჩის წინასწარმეტყველებამ მილერიტების რელიგიურ სამყაროზე, როდესაც ეს მოვლენა აღსრულდა.

„1840 წელს წინასწარმეტყველების კიდეც ერთმა გამორჩეულმა აღსრულებამ ფართო ინტერესი გამოიწვია. ორი წლით ადრე, იოშია ლიჩმა, მეორე მოსვლის შესახებ მკადაგებელ ერთ-ერთ წამყვან მსახურთაგანს შორის, გამოაქვეყნა გამოცხადების 9-ე თავის განმარტება, რომელშიც ოსმალეთის იმპერიის დაცემა იწინასწარმეტყველა. მისი გამოთვლების თანახმად, ეს ძალა უნდა დამხობილიყო... 1840 წლის 11 აგვისტოს, როდესაც კონსტანტინოპოლში ოსმალური ძალაუფლების დამხობას უნდა ველოდეთ. და მე მჯერა, რომ სწორედ ასე აღმოჩნდება.“

„ზუსტად იმ დროს, რომელიც განსაზღვრული იყო, თურქეთმა თავისი ელჩების მეშვეობით მიიღო ევროპის მოკავშირე державаთა მფარველობა და ამით თავი ქრისტიანული ერების კონტროლს დაუქვემდებარა. ეს მოვლენა წინასწარმეტყველებას ზუსტად აღასრულებდა. როდესაც ეს ცნობილი გახდა, მრავალნი დარწმუნდნენ მილერისა და მისი თანამოაზრეების მიერ მიღებული წინასწარმეტყველების განმარტების პრინციპების სისწორეში, და ადვენტურ მოძრაობას საოცარი ბიძგი მიეცა. განათლებული და მაღალი მდგომარეობის მქონე ადამიანები მილერს შეუერთდნენ, როგორც მისი შეხედულებების ქადაგებაში, ისე მათ გამოქვეყნებაშიც, და 1840-დან 1844 წლამდე ეს საქმე სწრაფად გაფართოვდა.“
The Great Controversy, 334, 335.

ამ მოვლენისადმი მისი მხარდაჭერა წლების განმავლობაში მრავალგვარი გზით არაერთხელ იქნა თავდასხმის საგნად ლაოდიკეელმა მეშვიდე დღის ადვენტისტების მხრიდან. როგორც შვიდ დროებთან და „მუდმივთან“ დაკავშირებით, ამ ჭეშმარიტებაზე თავდასხმა ნიშნავს საფუძვლების უარყოფას, როგორც ეს წარმოდგენილია ორ წმიდა დაფაზე, და აგრეთვე წინასწარმეტყველების სულის ავტორიტეტის უარყოფას. მიზეზი, რის გამოც სატანა მოქმედებდა ამ ისტორიის მიმართ ნდობის დასანგრევად, მრავალმხრივია.

ლიჩის წინასწარმეტყველურმა წინასწარმეტყველებამ გამოიყენა „წინასწარმეტყველური განმარტების პრინციპები, რომლებიც მილერმა მიიღო“. მილერს მიეცა გამჭრიახობა წინასწარმეტყველური დროის ელემენტის შესახებ, და ვისაც ეჭვი ეპარება, რომ მილერის უწყება წინასწარმეტყველურ დროზე იყო დაფუძნებული, მხოლოდ ის სჭირდება, რომ გადახედოს 1843 და 1850 წლების პიონერულ სქემებს, რათა დარწმუნდეს, რომ ეს ასე იყო. 1840 წლის 11 აგვისტომდე ისინი, ვინც მილერის წინასწარმეტყველებას ქრისტეს დაბრუნების შესახებ ეწინააღმდეგებოდნენ, ამტკიცებდნენ, რომ წინასწარმეტყველური დრო ვერ იქნებოდა გამოყენებული იმის გასაგებად, თუ როდის დაბრუნდებოდა ქრისტე. ისინი ხშირად იყენებდნენ ბიბლიის ნათქვამს დღის ან საათის უცოდინარობის შესახებ, რათა წინ აღდგომოდნენ მის უწყებასა და საქმიანობას.

მაგრამ იმ დღის და იმ საათის შესახებ არავინ იცის — არც ცის ანგელოზებმა, არამედ მხოლოდ მამამ ჩემმა. და როგორც ნოეს დღეებში იყო, ასევე იქნება კაცის ძის მოსვლაც. რადგან, როგორც წარღვნის წინარე დღეებში ჭამდნენ და სვამდნენ, ცოლს ირთავდნენ და ათხოვებდნენ, იმ დღემდე, ვიდრე ნოე კიდობანში შევიდოდა, და ვერაფერს მიხვდნენ, ვიდრე წარღვნა მოვიდოდა და ყველა წარიტაცებდა, ასევე იქნება კაცის ძის მოსვლაც. მაშინ ორნი იქნებიან ველზე: ერთი წარიტაცება, მეორე

კი დარჩება. მათე 24:36–40.

ამ მონაკვეთის მიუხედავად, მილერიტებმა თავიანთი წინასწარმეტყველებების მხარდასაჭერად ბიბლიური მტკიცებულება ზედმეტად საკმარისად მიიჩნიეს და მოქმედებას განაგრძობდნენ იმ პრინციპის საფუძველზე, რომელიც მოგვიანებით დამ ვაითმა განსაზღვრა.

„არავინ იცის ის დღე და ის საათი‘ იყო ის არგუმენტი, რომელსაც ყველაზე ხშირად აყენებდნენ ადვენტის რწმენის უარყოფელნი. წერილია: „იმ დღისა და საათისა არავინ იცის, არც ცათა ანგელოზებმა, არამედ მხოლოდ მამამ ჩემმა.“ მათე 24:36. ამ ტექსტის ნათელი და თანხმობიანი განმარტება მისცეს მათ, ვინც უფალს ელოდა, და ნათლად იქნა ნაჩვენები მისი არასწორი გამოყენება მათი მოწინააღმდეგეების მიერ. ეს სიტყვები ქრისტემ წარმოთქვა თავის მოწაფეებთან იმ ღირსსახსოვარ საუბარში ზეთისხილის მთაზე, მას შემდეგ, რაც ბოლოს და ბოლოს გამოვიდა ტაძრიდან. მოწაფეებმა ჰკითხეს: „რა იქნება შენი მოსვლისა და წუთისოფლის აღსასრულის ნიშანი?“ იესომ მისცა მათ ნიშნები და უთხრა: „როცა იხილავთ ყოველივე ამას, იცოდეთ, რომ ახლოს არის, კართანვე.“ მუხლები 3, 33. მაცხოვრის ერთი ნათქვამი არ უნდა იქნეს გამოყენებული მეორის გასაუქმებლად. თუმცა არავინ იცის მისი მოსვლის დღე და საათი, ჩვენთვის მოცემულია სწავლება და ჩვენგან მოითხოვება, ვიცოდეთ, როდის არის იგი ახლოს. ამასთანავე, გვესწავლება, რომ მისი გაფრთხილების უგულებელყოფა და უარი ან დაუდევრობა იმის ცოდნაზე, როდის არის მისი მოსვლა ახლოს, ჩვენთვის ისეთივე საბედისწერო იქნება, როგორც ნოეს დღეებში მცხოვრებთათვის იყო საბედისწერო ის, რომ არ იცოდნენ, როდის მოდიოდა წარღვნა. და იმავე თავში მოყვანილი იგავიც, რომელიც უპირისპირებს ერთიმეორეს ერთგულ და უღირს მსახურს და წარმოაჩენს იმ კაცის განაჩენს, რომელმაც გულში თქვა: „ჩემი უფალი აგვიანებს მოსვლას,“ ცხადყოფს, თუ როგორ შეხედავს ქრისტე და როგორ მიუხედავს მათ, ვისაც იგი მღვიმარედ, მისი მოსვლის მქადაგებლად ჰპოვებს, და მათ, ვინც მას უარყოფს. „ამიტომ იფხიზლეთ,“ ამბობს იგი. „ნეტარია ის მსახური, რომელსაც მისი უფალი, როცა მოვა, ასე მოქმედს ჰპოვებს.“ მუხლები 42, 46. „ხოლო თუ არ იფხიზლებ, მოვალ შენზე, როგორც ქურდი, და ვერ გაიგებ, რომელ საათზე მოვალ შენზე.“ გამოცხადება 3:3.“ დიადი ბრძოლა, 370.

როცა ლიჩის წინასწარმეტყველება აღსრულდა, „სწავლულნი და საზოგადოებრივად წარჩინებულნი შეუერთდნენ მილერს, როგორც ქადაგებაში, ისე მისი შეხედულებების გამოქვეყნებაში, და 1840-დან 1844 წლამდე ეს საქმე სწრაფად გაფართოვდა.“ მილერის უწყება ძალით აღიჭურვა, როცა მისი წინასწარმეტყველური განმარტების წესები მართებულ წესებად დადასტურდა. დროის წინასწარმეტყველების აღსრულებაზე პასუხად, არა მხოლოდ მილერის წესები დადასტურდა და მრავალი მაშინ მილერიტთა მოძრაობას შეუერთდა, არამედ წინასწარმეტყველურად ისიც არანაკლებ მნიშვნელოვანი იყო, რომ დადასტურებული იქნა მილერის წესთაგან მთავარი წესი. ასევე, ის ფაქტიც, რომ ეს დადასტურება მიღწეულ იქნა სამი ვაიდან მეორის წინასწარმეტყველების გამოყენებით, რომლებიც აგრეთვე მეხუთე, მეექვსე და მეშვიდე საყვირებია.

მილერის უწყების ძალით აღჭურვა მილერიტო რეფორმაციული მოძრაობის ერთ-ერთ უმნიშვნელოვანეს სასაზღვრო ნიშნად იქცა. იგი წინასახედ იყო იესოს ნათლისღებით. ამან აღნიშნა, რომ ყოფილი აღთქმის ხალხის (პროტესტანტების) საბოლოო გამოცდის პროცესი დაიწყო. იგი იქცა სატანის შეტევის მთავარ სამიზნედ მთლიანად მილერიტული მოძრაობისა და უწყების წინააღმდეგ.

„ნებისმიერი კითხვა, რომლის აღძვრაც სატანას შეუძლია გონებაში, რათა ეჭვი წარმოშვას ღვთის ხალხის წარსული გზის დიდი ისტორიის მიმართ, ასიამოვნებს მის სატანურ უდიდებულესობას და შეურაცხყოფაა ღვთისთვის. ცნობა ჩვენი სამყაროსადმი უფლის მალე მოსვლის შესახებ ძალითა და დიდი დიდებით არის ჭეშმარიტება, და 1840 წელს მრავალი ხმა აღიმართა მისი გამოცხადებისთვის.“
Manuscript Releases, ტომი 9, 134.

2001 წლის 11 სექტემბერს მესამე ვაი მოვიდა წინასწარმეტყველური ისტორიის ფარგლებში. ამ მოვლენამ დაადასტურა წინასწარმეტყველების განმარტების ის მთავარი წესი, რომელიც მიღებული იყო მესამე ანგელოზის მოძრაობის მიერ, რომელიც 1989 წელს დაიწყო. პირველი ჭეშმარიტება, რომელიც იმ რეფორმაციული მოძრაობის მაცნეს გაეხსნა, 1840 წელს გაეხსნა, და ეს არ იყო დანიელის მეთერთმეტე თავის ბოლო ექვსი მუხლი. ეს იყო ჭეშმარიტება, რომ ყველა რეფორმაციული მოძრაობა ერთმანეთის პარალელურად მიმდინარეობს და უნდა შეერთდეს „სტრიქონი სტრიქონზე“ პრინციპით, რათა გამოიკვეთოს ას ორმოცდაოთხი ათასის მოძრაობის მახასიათებლები, რომელიც მესამე ანგელოზის მოძრაობაა. პირველი საჯარო წარდგინება, რომელიც ოდესმე მქონდა, იყო ბანაკის კრებაზე 1994 წელს, ან შესაძლოა 1995 წელს. ეს წარდგინება არ ყოფილა დანიელის მეთერთმეტე თავის ბოლო ექვს მუხლზე; იგი შეეხებოდა რეფორმის ხაზებს, რომლებიც ერთმანეთის პარალელურად მიმდინარეობს.

როდესაც ისლამის შესახებ მესამე ვაის წინასწარმეტყველება 2001 წლის 11 სექტემბერს აღსრულდა, ეს პარალელური იყო 1840 წლის 11 აგვისტოსთან. 1840 წელს პირველი და მეორე ვაის წინასწარმეტყველებამ დაადასტურა მილერიტების უწყება, ხოლო 2001 წლის 11 სექტემბერს მესამე ვაის წინასწარმეტყველებამ დაადასტურა Future for America-ის უწყება. ამ ფაქტის აღიარებამ მრავალი შემოიყვანა მოძრაობაში, სადაც მანამდე იგი უმთავრესად ერთი პიროვნებით იყო წარმოდგენილი. შემდეგ მოძრაობის უწყებაც და მაცნეც თავდასხმის ქვეშ მოექცა, ისევე როგორც 1840 წლის ისტორია იქცა სატანური თავდასხმის ცენტრად მომდევნო ათწლეულების განმავლობაში.

ვინც შეუერთდა მოძრაობას Future for America, მიიღეს წინასწარმეტყველური განმარტების ის წესები, რომლებიც ამ ისტორიის მაცნემ შეკრიბა. იმ წესთაგან ერთ-ერთი, შესაძლოა მათ შორის უმნიშვნელოვანესი, იყო და არის წინასწარმეტყველების სამმაგი გამოყენება. მაცნე მივიდა იმის გაგებად, რომ გარკვეული წინასწარმეტყველური ჭეშმარიტებები წარმოჩენილია სამი კონკრეტული აღსრულებით. რადგან სწამდათ, რომ მილერიტული ისტორია განმეორდა ას ორმოცდაოთხი ათასის ისტორიაში, გამოჩნდა, რომ 1840 წლის 11 აგვისტო წინასახე იყო 2001 წლის 11 სექტემბრისა, და რომ სხვა წმინდა რეფორმის ხაზებსაც სწორედ

იგივე სასაზღვრო ნიშანი გააჩნდა.

იუდას ტომის ლომმა მაშინ გააშუქა ყოველი წმინდა რეფორმის ხაზის განმეორების მტკიცებულება მესამე ანგელოზის ხაზში. გამოიხატა, რომ როგორც მილერიტთა ისტორიამ ათი ქალწულის იგავი ასო-ასომდე აღასრულა, ასევე აღასრულა იგი „Future for America“-ის ისტორიამაც.

„მე ხშირად მიმითითებენ ათი ქალწულის იგავზე, რომელთაგან ხუთი გონიერი იყო, ხოლო ხუთი — უგუნური. ეს იგავი აღსრულდა და აღსრულდება სრულიად ზუსტად, რადგან მას განსაკუთრებული გამოყენება აქვს სწორედ ამ დროისათვის და, როგორც მესამე ანგელოზის უწყებას, აღსრულდა და კვლავაც იქნება აწმყო ჭეშმარიტება ჟამთა დასასრულამდე.“ Review and Herald, August 19, 1890.

გამოცხადების მეათე თავის შვიდი ქუხილი იქნა ცნობილქმნილი, რათა განესაზღვრა, რომ მილერიტების გამოცდილება 1840 წლის 11 აგვისტოდან 1844 წლის 22 ოქტომბრამდე, და აგრეთვე 2001 წლის 11 სექტემბრის ისტორია მოახლოებულ საკვირაო კანონსამდე.

„იოანესთვის მინიჭებული განსაკუთრებული ნათელი, რომელიც შვიდი ქუხილით გამოიხატა, იყო იმ მოვლენათა აღწერა, რომლებიც პირველი და მეორე ანგელოზების უწყებების ქვეშ უნდა მომხდარიყო....“

„მას შემდეგ, რაც ამ შვიდმა მეხმა წარმოთქვა თავიანთი ხმები, იოანეს მიეცა ბრძანება, როგორც დანიელს მცირე წიგნის შესახებ: ‘დაბეჭდე ის, რაც შვიდმა მეხმა წარმოთქვა.’ ეს შეეხება მომავალ მოვლენებს, რომლებიც თავიანთი რიგით იქნება გაცხადებული.“ The Seventh-day Adventist Bible Commentary, ტომი 7, 971.

აღიარებული იყო, რომ დაობა უაითმა პირდაპირ თქვა, რომ მესამე ანგელოზის მოძრაობა პირველისა და მეორის ანგელოზთა მოძრაობის პარალელურად მიმდინარეობს.

„ღმერთმა გამოცხადების 14-ე თავის უწყებანი თავიანთ ადგილას დააყენა წინასწარმეტყველების ხაზში, და მათი საქმე არ უნდა შეწყდეს, ვიდრე ამ დედამიწის ისტორია დასრულდებოდეს. პირველი და მეორე ანგელოზის უწყებანი კვლავაც ჭეშმარიტებაა ამ დროისათვის და უნდა მიედინებოდნენ მის პარალელურად, რაც მას მოსდევს. მესამე ანგელოზი თავის გაფრთხილებას მაღალი ხმით აცხადებს. ‘ამის შემდეგ,’ თქვა იოანემ, ‘ვიხილე სხვა ანგელოზი, ჩამომავალი ზეციდან, რომელსაც დიდი ხელმწიფება ჰქონდა, და დედამიწა განათდა მისი დიდებით.’ ამ განათებაში სამივე უწყების ნათელია შერწყმული.“ The 1888 Materials, 803, 804.

პირველი და მეორე ანგელოზის მოძრაობა პარალელურად მიმდინარეობს მესამე ანგელოზის მოძრაობასთან. წინასწარმეტყველება, რომელმაც ძალა მიანიჭა პირველი და მეორე ანგელოზის მოძრაობას, ძალამოსილი გახდა პირველი და მეორე ვაის დროითი წინასწარმეტყველების აღსრულებით, ხოლო მესამე ანგელოზის მოძრაობის გაძლიერებაც ძალამოსილი გახდა მესამე ვაის წინასწარმეტყველების აღსრულებით.

როგორც 1840 წლის 11 აგვისტოს შემთხვევაში, როდესაც Future for America-ის უწყება დადასტურდა, „სიმრავლენი დარწმუნდნენ Future for America-ის მიერ მიღებული წინასწარმეტყველური განმარტების პრინციპების სისწორეში“, და „ადვენტურ მოძრაობას საოცარი ბიძგი მიეცა“. „სწავლულნი და მაღალი მდგომარეობის მქონენი შეუერთდნენ“ Future for America-ს, „როგორც ქადაგებაში, ისე გამოცემაშიც“, Future for America-ის წინასწარმეტყველური უწყების საქმეში. Future for America-ის ის კონკრეტული წესი, რომელმაც ნათლად დაადასტურა 2001 წლის 11 სექტემბერი, როგორც წინასწარმეტყველების აღსრულება, იყო „წინასწარმეტყველების სამმაგი გამოყენება“.

როდესაც ჩვენ ვიღებთ ისლამის შესახებ პირველისა და მეორის „ვაის“ ფუნდამენტურ გაგებას, როგორც ეს ორივე წმინდა დიაგრამაზეა წარმოდგენილი, იმ წერილობით მოწმობასთან ერთად, ვინც ამ უწყებას ასწავლიდა, ჩვენ ვცნობთ განსაზღვრულ წინასწარმეტყველურ ნიშნებს, რომლებიც დაკავშირებულია პირველ „ვაისთან“ და მეორე „ვაისთან“. ბიბლია მრავალგზის ასწავლის, სხვადასხვა სახით, რომ ჭეშმარიტება ორი მოწმის მოწმობით მტკიცდება. პირველი „ვაის“ წინასწარმეტყველური ნიშნები, მეორე „ვაის“ წინასწარმეტყველურ ნიშნებთან ერთად, ამყარებს მესამე „ვაის“ წინასწარმეტყველურ ნიშნებს. ისლამის სამმაგი გამოყენება იმდენად ზუსტია 2001 წლის 11 სექტემბერს მესამე „ვაის“ მოსვლის იდენტიფიცირებაში, რომ ამის ვერ დანახვა შეუძლებელია, თუმცა უმეტესობა მტკიცებულებისადმი თვალის დახუჭევას ირჩევს.

წინასწარმეტყველების სამმაგმა გამოყენებამ მტკიცედ დაადასტურა, რომ მესამე ვაება 2001 წლის 11 სექტემბერს მოვიდა. მაშინ გაირკვა, რომ ეს წესი უშუალოდ იყო დაკავშირებული მეორე ანგელოზის უწყებასთან, რომელიც როგორც მილერიტების დროს, ასევე ას ორმოცდაათი ათასის დროსაც არის ის პერიოდი, როდესაც სულიწმიდა იღვრება. ორივე ისტორია ათი ქალწულის იგავის აღსრულებას, ხოლო ამ იგავში შუალამის დაღადის უწყებაში ვლინდება განსხვავება გონიერებსა და უგუნურებს შორის, და სწორედ იქ ენიჭება ძალა მეორე ანგელოზის უწყებას.

„მეორე ანგელოზის უწყების დასასრულს მოახლოებულ ჟამს ვიხილე ციდან მომდინარე დიდი ნათელი, რომელიც ღვთის ერს ანათებდა. ამ ნათლის სხივები მხესავით ბრწყინვალედ ჩანდა. და მომესმა ანგელოზთა ხმები, რომლებიც დაღადებდნენ: „აჰა, სიძე მოდის; გამოდით მის შესახვედრად!““

„ეს იყო შუალამის შეძახილი, რომელსაც ძალა უნდა მიეცა მეორე ანგელოზის უწყებისთვის. ანგელოზები ზეციდან იქნენ მოვლინებულნი, რათა გაეღვიძებინათ გულდაცემული წმიდანნი და მოემზადებინათ ისინი მათ წინაშე მდგომი დიდი საქმისთვის. ყველაზე ნიჭიერი კაცები არ იყვნენ ამ უწყების პირველად მიმღებნი. ანგელოზები მოევლინნენ მდაბალ და თავდადებულ ადამიანებს და აიძულეს ისინი აღემართათ შეძახილი: „აჰა, სიძე მოდის; გამოდით მის შესახვედრად!““ Early Writings, 238.

პირველი და მეორე ანგელოზების ისტორიის ფარგლებში, სულიწმიდის გადმოღვრა სრულდება შუალამის დაღადის მიერ, რომელიც ერთვის მეორე ანგელოზის უწყებას. ეს მეორდება მესამე ანგელოზის ისტორიაში.

„ანგელოზები გაიგზავნენ, რათა ზეციდან მოვლენილ ძლიერ ანგელოზს დახმარებოდნენ, და მე მოვისმინე ხმები, რომლებიც თითქოს ყველგან ისმოდა: გამოდით მისგან, ჩემო ხალხო, რათა არ გახდეთ მისი ცოდვების თანაზიარნი და არ მიიღოთ მისი წყლულებისაგან; რადგან მისმა ცოდვებმა ზეცამდე მიაღწია და ღმერთმა გაიხსენა მისი უსამართლობანი. ეს უწყება თითქოს მესამე უწყების დამატება იყო და მას შეუერთდა, როგორც შუალამის ღაღადი შეუერთდა მეორე ანგელოზის უწყებას 1844 წელს. ღვთის დიდება განისვენებდა მომთმენ, მომლოდინე წმიდებზე, და ისინი უშიშრად იძლეოდნენ უკანასკნელ საზეიმო გაფრთხილებას, აუწყებდნენ ბაბილონის დაცემას და მოუწოდებდნენ ღვთის ხალხს, გამოსულიყვნენ მისგან, რათა მის საშინელ ხვედრს გადარჩენოდნენ.“
Spiritual Gifts, ტომი 1, 195.

წინასწარმეტყველების სამმაგი გამოყენების თვალსაზრისით, მეორე ანგელოზის უწყება წინასწარმეტყველების სამმაგ გამოყენებას წარმოადგენს, რადგან ამ უწყებაში, ორივე ისტორიის მიმართებით, ბაბილონი ორგზის დაცემულია.

და მოჰყვა სხვა ანგელოზი, რომელიც ამბობდა: დაეცა, დაეცა ბაბილონი, ის დიდი ქალაქი, რადგან თავისი მეძაობის რისხვის ღვინით დაათრო ყველა ერი.
გამოცხადება 14:8.

გამოცხადების მეათე თავის ძლიერი ანგელოზი ჩამოვიდა პირველი და მეორე ვაის წინასწარმეტყველების აღსრულებით 1840 წლის 11 აგვისტოს, და ამით განასახიერა გამოცხადების მეთვრამეტე თავის იმ ძლიერი ანგელოზის ჩამოსვლა 2001 წლის 11 სექტემბერს. იმ ანგელოზმა, რომელიც თავის დიდებით ანათებს დედამიწას, მაშინ გამოაცხადა.

და მან შეჰღაღადა ძლიერი ხმით და თქვა: დაეცა, დაეცა ბაბილონი დიდი და იქცა ეშმაკთა სამკვიდრებლად, ყოველ უწმინდურ სულთა საყუდლად და ყოველ უწმინდურ და საძულველ ფრინველთა გალიად. გამოცხადება 18:2.

მეთოთხმეტე თავის მეორე ანგელოზის, და მეთვრამეტე თავის ძლიერი ანგელოზის უწყება ამოცნობს, რომ ბაბილონი ორგზის დაეცა, და ეს უწყება უკანასკნელი დღეების ბაბილონს ამოცნობს. იგი ამოცნობს უკანასკნელი დღეების ბაბილონს, რადგან ბაბილონის ორი ადრინდელი დაცემა — ნიმროდის დროს, და ნაბუქოდონოსორის დროიდან ბელშაცარამდე — ამყარებს გამოცხადების მეჩვიდმეტე თავში მოხსენიებული მეძავის დაცემის წინასწარმეტყველურ ნიშან-თვისებებს, რომელსაც შუბლზე აწერია: „დიდი ბაბილონი“. უკანასკნელ დღეებში ბაბილონის იმ დაცემის ამოსაცნობად აუცილებელია ბაბილონის ორი ადრინდელი დაცემის ორი მოწმე, რადგან უკანასკნელი დღეების უწყებაა: ბაბილონი დაეცა, დაეცა. როდესაც ძლიერი ანგელოზი ჩამოვიდა იმ დროს, როცა ნიუ-იორკის დიდი შენობები ღვთის შეხებით დაემხო, თავისი განცხადების მეშვეობით იგი ამოცნობს წინასწარმეტყველების სამმაგი გამოყენების წესს. წინასწარმეტყველების ის სამმაგი გამოყენება, რომელმაც 2001 წლის 11 სექტემბერი ღმერთის წინასწარმეტყველური სიტყვის აღსრულებად დაადგინა, იყო სამი ვაების სამმაგი გამოყენება.

იმ შესრულებისას მრავალნი შეუერთდნენ მოძრაობას Future for America-ს, და ისინი დარწმუნდნენ წინასწარმეტყველური განმარტების იმ პრინციპებში, რომლებსაც Future for America იყენებდა. 1840 წლის 11 აგვისტო განმეორდა, და ამ განმეორებით არ დადასტურდა მილერის ძირითადი წესი, კერძოდ ის, რომ ბიბლიურ წინასწარმეტყველებებში ერთი დღე ერთ წელს წარმოადგენს, რადგან Future for America-ს ძირითადი წესი ის იყო, რომ მილერიტების ისტორია პირველი და მეორე ანგელოზების უწყებებისა მეორდება მესამე ანგელოზის მოძრაობის ისტორიაში.

თვითცხადად ჩანს, რომ თუ 1840 წელი იქცა მისი სატანური უდიდებულესობის განსაკუთრებულ თავდასხმად, როგორც და უაიტი სატანას მოიხსენიებს, მაშინ 2001 წლის 11 სექტემბრის ისტორიაც ანალოგიურ თავდასხმას დაექვემდებარებოდა. ამგვარად, ვაწყდებით შეთქმულების თეორიებს, რომლებიც გლობალისტების, ან იეზუიტების, ან CIA-ის, ან ბუშების, ან ამ ძალთა რომელიმე ნაზავის როლს მიუთითებენ. ეს თეორიები, თუმცა ჭეშმარიტების გარკვეულ ელემენტებს შეიცავენ, გამიზნულია იმ აზრის გასაბათილებლად, რომ სწორედ ღვთის შეხებამ ჩამოაქცია ნიუ-იორკის ქალაქის დიდი შენობები და ამით აღნიშნა მესამე ვაის შემოსვლა ას ორმოცდაოთხი ათასის მოძრაობის ისტორიაში.

„ახლა ვრცელდება სიტყვა, თითქოს მე განვაცხადე, რომ ნიუ-იორკი მოქცევილი ტალღით უნდა იქნეს წალეკილი? ეს მე არასოდეს მითქვამს. მე ვთქვი, როცა იქ აღმართულ დიდ შენობებს ვუყურებდი, სართული სართულზე რომ ემატებოდა: „რა საშინელი სცენები მოხდება, როცა უფალი აღდგება, რათა სასტიკად შეარყიოს დედამიწა! მაშინ გამოცხადების 18:1-3-ის სიტყვები აღსრულდება.“ გამოცხადების მეთვრამეტე თავის მთელი შინაარსი არის გაფრთხილება იმის შესახებ, რაც დედამიწას მოელოს. მაგრამ მე არ მაქვს რაიმე განსაკუთრებული ნათელი იმასთან დაკავშირებით, თუ რა ელის ნიუ-იორკს, გარდა იმისა, რომ ვიცი: ერთ დღეს იქაური დიდი შენობები დაემხოვა ღვთის ძალის შემობრუნებითა და გადმობრუნებით. ჩემთვის მოცემული ნათლიდან ვიცი, რომ დაღუპვა არის ქვეყნიერებაში. ერთი სიტყვა უფლისგან, ერთი შეხება მისი ძლევამოსილი ძალისა, და ეს უზარმაზარი ნაგებობები დაეცემა. მოხდება ისეთი სცენები, რომელთა შემადრწუნებლობის წარმოდგენაც ჩვენ არ ძალგვიძს.“ Review and Herald, July 5, 1906.

შეთქმულების თეორიები, იქნება ისინი სრულიად უსაფუძვლო თუ ნაწილობრივ ჭეშმარიტებას შემცველი, ყველა ძირს უთხრის იმ ჭეშმარიტებას, რომ სწორედ ღვთის განგებით მოქმედებამ მოიტანა იმ თარიღის მოვლენები. ეს სხვადასხვაგვარი შეთქმულების თეორიები სატანის თავდასხმაა მოძრაობაზე გარედან, მიმართული ჭეშმარიტების წინააღმდეგ, თუმცა იგი ასევე მოქმედებდა იმისათვისაც, რომ ჭეშმარიტებისთვის ძირი გამოეთხარა მოძრაობის შიგნიდანაც. ერთ-ერთი ასეთი შინაგანი თავდასხმა ეფუძნება იოელის წიგნის საგნად რომის უარყოფას.

ამ დავას განვიხილავთ მომდევნო სტატიაში.

უფლის სიტყვა, რომელიც მოვიდა ფეთუელის ძე იოელთან. ისმინეთ ეს, მოხუცნო, და ყური მიუგდეთ, ქვეყნის ყოველი მკვიდრნო. ყოფილა კი ეს თქვენს დღეებში, ან

თქვენი მამების დღეებში? უამბეთ ამის შესახებ თქვენს შვილებს, და თქვენმა შვილებმა — თავიანთ შვილებს, ხოლო მათმა შვილებმა — სხვა თაობას. რაც მუხლუხომ დატოვა, კალიამ შეჭამა; და რაც კალიამ დატოვა, ჭიამ შეჭამა; და რაც ჭიამ დატოვა, მუხლუხომ შეჭამა. გამოიღვიძეთ, ლოთნო, და იტირეთ; ივალაღეთ, ღვინის ყოველი მსმელნო, ახალი ღვინის გამო, რადგან მოიკვეთა იგი თქვენი ბაგეთაგან. რადგან ერი შემოიჭრა ჩემს ქვეყანაზე, ძლიერი და ურიცხვი, რომლის კბილები ლომის კბილებია, და მას აქვს დიდი ლომის ყბები. იოელი 1:1–6.